

Bütün parti örgütlerine

Nihat Sargin ve Haydar Kutlu yoldaşlar, 6 Nisan 1990 tarihinden itibaren süresiz açlık grevine, ölüm orucuna başlamış bulunuyorlar. Yoldaşların kamuyona yaptıkları açıklamada belirttikleri gibi, eylemin amacı demokratikleşme sürecinin önünü tıkayan, girişimleri etkisiz kılmaya katkıda bulunmak için bir marksist, aydın ve yurttaş olarak etkili biçimde seslerini yükseltmektir. Hiçbir hukuki gerekçeye dayanmadan iki buçuk yıldır tutuklu tutulmalarına, 141-142-163 sorununun hasıraltı edilmesine karşı, bu büyük haksızlıklara karşı, ellerindeki son olanağı kullanarak direnmektir.

Eylem oldukça güç koşullarda, belirsiz bir politik ortamda başlıyor. Başarı için çok çaba gerekiyor. Başarı, bizim kamuoyunu etkilemek, desteğini kazanmak için ne kadar aktif ve yaratıcı bir politik faaliyet yürüteceğimize, dışımızdaki demokrasi güçlerinin destek ve katılımını ne ölçüde kazanacağımıza bağlıdır.

Bu nedenle, ölüm orucunun amacını kamuoyunda etkili biçimde anlatmak, bunun demokrasi mücadelesindeki yerini aydınlatmak; politik partilerle, insan hakları örgütleriyle, yerel yönetimlerle, meslek kuruluşlarıyla ve kamuoyunda etkin kişilerle (aydın, sanatçı, yazar, gazeteci, sendikacı vb.) merkezi ve yerel düzeyde ilişkiler kurabilmek; amacımıza uygun içerik ve biçimde yoldaşlarla dayanışma eylemleri gerçekleştirmek; kamuoyunun, merkezi ve yerel basının ilgisini sürekli tutmak gerekiyor.

Eylemin amaçlarını kamuoyunda propaganda ederken, Sargin ve Kutlu yoldaşların ortaya koydukları büyük özveriye alkışlamak, buna hayranlık uyandırmak değil, onları bu kararı almaya iten büyük haksızlığı önüne çıkarmak temel olmalıdır. Asıl kamuoyunun, yoldaşların yaşamlarını için tehlikeye attiklerini anlamasını sağlamak, onları buna iten adaletsizliği sergilemek ve insanların buna tepki duymasını sağlamak amaçlanmalıdır. İnsanlar Sargin ve Kutlu'nun yaşamlarını kurtarmak için birşeyler yapmaya ve katkıda bulunmaya çağırılmalıdır.

Girişimlerimizde kamuoyunun önüne nasıl bir görünümle çıkacağımız ve hangi biçimleri kullanacağımız önem taşıyor. Kamuoyunun önüne önderleri büyük bir özveride bulunan örgütün militanları olarak değil, büyük bir haksızlığa uğramış iki demokrasi savaşçısıyla dayanışma içinde olan ve başkalarının desteğini rica eden kişiler olarak çıkmalıyız. Dayanışma eylemlerimizin biçimi kamuoyunu haklılığımıza ikna edecek tarzda barışçıl, sivil ve demokratik bir şekilde olmalıdır. Bizi tepkici davranışlara itmeyi amaçlayan, gerginliği tırmandırmak isteyen girişimlere yer verilmemelidir.

Özellikle ilk on-onbeş günde esas amaç kamuoyunu etkilemek olmalıdır. Bu nedenle hemen ilk günlerde yoldaşların ölüm orucuna dışarıdan katı-

(2)

İlimin sayısını artırmak hedeflenmelidir. Ölüm orucunun başlamasıyla birlikte uyarı ve dayanışma anlamında, az sayıda, yerel ve ülke çapında tanınmış kişilerin (sendika ve meslek kuruluşları yöneticileri, demokratik örgüt yöneticileri, aydınlar, sanatçılar) katıldığı kısa süreli açlık grevleri örgütlenmelidir. Bu açlık grevleri katılanların sürekli değiştiği, herbirinin üç günü aşmayacak şekilde greve girdiği bir biçimde planlanmalıdır.

Yoldaşların ölüm orucuna kademeli olarak katılım, onlarla ilişki içinde ve kamuoyunun ilgisini sürekli kılmak ve etkilemek için merkezi olarak düzenlenecektir. Merkezle koordinasyon sağlanmadan bu eylem başlamamalıdır. Güçleri yoğunlaştırmak önemlidir. Ayrıca örgüt içinde, eylemi savunan savunmayan, katılan katılmayan ayırım ve gerginlikleri yaratılmamasına özel titizlik gösterilmelidir. Her yoldaşın dayanışmada yapacağı işler vardır, hepsi değerlidir.

Parti merkezi, kamuoyu ve politik merkezlerle ilişki kurma, merkezi propaganda ve enformasyonu yürütme, örgütlerin koordinasyonunu sağlama işlerini yapacaktır.

Yerel örgütler, tem bir inisiyatifle, uygun gördükleri biçimlerde faaliyetlerini düzenlemelidir.

Yerel düzeyde Kutlu-Sergin'le dayanışma komite ve girişimleri olarak örgütlenmek bunlar ı dışımızdakilere de açık tutmak gereklidir.

İşçilerin, sendikaların sembolik yemek boykotları, sanatçıların, aydınların özgül biçimlerde eylemleri, hükümet ve DGM ye protesto mektup ve telgrafları, yoldaşlara cezaevine destek mesajları, kamuoyuna açıklamanın geniş dağıtımı, özel açıklama ve bildiri hazırlanıp dağıtılması, afiş ve pul vb. araçların kullanılması, kadın ve çocukların özgül eylemleri, açlık grevi yapanların ziyaret edilmesi vb. yöntemler düşünülmalıdır.

Yapılan her etkinliğin basına duyurulması birincil önem taşıyor. Bu hem doğrudan gazetelere iletilmeli, hem de merkeze gönderilmelidir. Foto çekilip iletilmelidir.

Yerel düzeyde bütün partiler ve sol güçlerle ilişki kurup sorun anlatılmalı destek istenmelidir.

141-142-163 kaldırılması için imza toplanmalı, 23 Nisan'a kadar ilk aşama tamamlanmalıdır, bunlar merkeze iletilmelidir. 100 bini aşkın imza hedeflenmelidir. Başka marksistlerle, İSİP'lilerle birlikte kampanyayı yürütmek olanaklıdır.

Örgütler merkezle koordinasyon için sorumlu septamalı, merkeze telefon ve olanaklıysa faks numarası bildirmelidir.

Derhal bir mali özveti kampanyası açılmalı, ilk elde toplanan miktar merkeze iletilmelidir. Etkili bir merkezi propaganda kampanyası büyük mali kaynaklar gerektiriyor.

İlişki için: İstanbul Örgütleri 5152327, Anadolu Örgütleri

(3.)

516 16 04 ve 516 27 72 nolu telefonları kullanacaklardır. Merkezde çıkacak enformasyon bülteninde yer alması için yapılan bütün dayanışma faaliyetleri hergün merkeze bildirilmelidir. Bunun için 516 97 65 ve 66 nolu telefonlar kullanılacaktır. Faks numaramız 516 11 79 dur.

değerli yoldaşlar,

Çok zor bir sınavla karşı karşıyayız. Ancak elbirliğiyle, planlı ve hızlı bir çalışmayla, Sargın ve Kutlu yoldaşların yaşamını kurtarmak ve özgürlüklerimizi kazanmak mümkün olabilir. Başarırsak, ülkemizin demokratikleşmesine önemli bir katkıda bulunmuş olacağız ve bu herkesin, bütün marksistlerin ve demokratların yararına olacaktır.

Soğukkanlı, ama kararlı olmalıyız.

hepinize başarılar dileriz.

6 Nisan 1990

TBKP Merkez Yönetimi

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI
TÜSTAV